

lende er altfor stor til, at ikke En og Anden dog vil benytte den Fordel, som det vil kunne være for ham at holde aabent, naar Andre holdt lukket. Jeg vil derfor for at imødekomme et Ønske, som er udtalt af Handelsfolk til mig, anbefale, at man ikke vedtager det Forslag, som er stillet under Nr. 4, men lader Paragrafen blive, som den er vedtagen ved anden Behandling.

Sagt: Forfaavidt min ærede Kollega, Forslagsstilleren af det tilbagetagne Vædringsforslag Nr. 2, syntes at formene, at jeg ved mine tidligere Bemærkninger havde drevet Gjæf med hans Følelser, er det en Misforstaaelse. Skal jeg nærmere fremhave Uoverensstemmelsen imellem os i dette Punkt, da er det denne, at det forekommer mig, at han ikke tilstrækkelig har paaagtet, at Tidens hele Udvikling har stillet strengere og strengere Krav til den Samfundsklasse, som Forslaget nærmest var rettet imod, i langt høiere Grad, end den har til Lyendeklassen. Det Samme tror jeg vel ogsaa vil findes at være Tilfældet med enkelte af de andre Samfundsklasser, som man i Dag med saa megen Velvillie har ønsket at sikkre en Hviledag; men jeg tror ikke, at dette let lader sig gjøre, eller at man i det frie Amerika, som er blevet bragt under Omtale, har kunnet fuldstændig gennemføre det. Man har derimod der forsøgt ad andre Veie at skaffe dem Afgang til religiøse Nydelser, og saaledes er det jo bekendt, at der er henlagt Bibler i Jernbanekupperne, for at de, der ere nødsagede til at tilbringe deres Dage paa Landeveien, paa denne Maade kunne tilfredsstille deres religiøse Trang; men jeg er ikke ganske sikker paa, at det virkelig er lykkes paa denne Maade at tilfredsstille den. Jeg læste ioverfjor i et i Chicago udkommet Blad „Scandinaven“, at man havde østet Jernbanebetjentenes Erklæring angaaende, hvorvidt de havde iagttaget, om Publikum benyttede de henlagte Bibler, og en navigien Betjent svarede, at i hans Funktionstid havde han kun iagttaget eet Tilfælde, hvor Bibelen var bleven benyttet, nemlig da to Prokuratorer paa Reisen vare bleven uenige om, hvorvidt Jobs Bog hørte til det gamle eller det nye Testamente. (Munterhed).

O. Christensen: Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at hvis ikke næsten alle de Medlemmer, som have talt om det af mig stillede Forslag, havde sagt, at de ikke vilde stemme for det og heller ikke vilde anbefale andre Medlemmer at stemme for det, vilde jeg næsten have

troet, at det var blevet vedtaget; thi af hele deres Motivering kan jeg ikke se Andet, end at dette Forslag er fuldkommen berettiget og paa sin Plads, hvorimod det, der nu staa, ikke er det. Næsten Alle, som have talt mod Forslaget, have mere eller mindre talt om, at det var rigtigt, at vi skulle se at faae Fred paa Hviledagen, men at disse Forhold burde ordnes ved en eventuel Lov, og derved have de godtgjort, at dette Lovforslag er utilstrækkeligt og ikke vil føre til, hvad man i Virkeligheden ønsker. Dette er blevet fremført af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen), af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Corn. Pedersen) og flere. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) sagde, at jeg havde udtalt, at det ikke var heldigt at give Lov for myndige Folk; det er ganske rigtigt, i og for sig, er det ikke rigtigt at give Lov for myndige Folk, naar det ikke er for at forhindre Noget, der skader Samfundet. Det er et Slags Statsformynderskab, vi her komme ind paa, da det ikke skader Samfundets Fred, at Butiks dørene ere aabne indad til. Vi skulle kun give Lov for Samfundets Skyld, naar de enkelte Individuer forstyrre Samfundet i dets Helhed, men ellers ikke. Naar det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermanen) mente, at alt Markarbejde skulde stoppes, saa mener jeg, at dette er at gaa for vidt, thi jeg tror virkelig, at de nuværende Forhold tale ganske i modfat Retning. Der er desværre alt for Mange, som ikke ville bestille Noget, lader os ikke gaa hen og forbyde de Folk at bestille Noget, som virkelig ville det, thi det, der baader Samfundet, er, at Individierne virke i Samfundet, og, naar de virke paa en saadan Maade, at de ikke forstyrre Samfundet, virke de til at opretholde Samfundet. Det har været mig en Fornøjelse at høre, at den høitærede Justitsminister er enig med mig i de Betragtninger, som jeg har udtalt; hvis det af mig stillede Forslag blev vedtaget, sagde den høitærede Minister, vilde omtrent den nuværende Tingenes Tilstand komme frem. Det, der sker i dette Dieblik, er, at der bliver handlet gjennem Bagdøren, og det bliver heller aldrig anderledes; thi det er næsten en Umulighed at opretholde Forbudet, men Angiverisystemet vil komme til at staa i det mindste Stov. Jeg kan ikke se Andet, end at det, naar vi ikke kunne faae Dørene lukkede helt op, er bedre, at vi kunne gjøre det til Lovligt, som ligesuldt sker i dette Dieblik; det er dette, jeg har bestræbt mig for at faae. Den ærede Ordfører siger, at det skal være